

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
УЧИТЕЉСКИ ФАКУЛТЕТ У ВРАЊУ

КЊИЖЕВНОСТ ЗА ДЕЦУ
И ЊЕНА УЛОГА
У ВАСПИТАЊУ И ОБРАЗОВАЊУ
ДЕЦЕ ШКОЛСКОГ УЗРАСТА
ТЕМАТСКИ ЗБОРНИК

КЊИЖЕВНОСТ ЗА ДЕЦУ И ЊЕНА УЛОГА
У ВАСПИТАЊУ И ОБРАЗОВАЊУ ДЕЦЕ ШКОЛСКОГ УЗРАСТА

За издавача
Проф. др Стојан Ценић

Главни и одговорни уредник
Проф. др Сунчица Денић

Редакција
Проф. др Стана Смиљковић
Проф. др Тихомир Петровић
Доц. др Олена Устименко Косорич
Проф. др Миомир Милинковић
Проф. др Благица Златковић
Проф. др Жарко Требјешанин
Доц. др Буба Стојановић
Доц. др Христо Бонцолов
Проф. др Сунчица Денић

Апстрактe превели
Проф. др Стојче Богдановић
Мс Данијела Мишић
Биљана Додић

Лектори
Мс Драгана Томић
Јелена Јовановић

Рецензенти
Проф. др Александар Јовановић
Проф. др Јован Љуштановић
Проф. др Мито Спасевски

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
УЧИТЕЉСКИ ФАКУЛТЕТ У ВРАЊУ

**КЊИЖЕВНОСТ ЗА ДЕЦУ И ЊЕНА УЛОГА
У ВАСПИТАЊУ И ОБРАЗОВАЊУ
ДЕЦЕ ШКОЛСКОГ УЗРАСТА**

- Тематски зборник -

Врање, 2013.

САДРЖАЈ

Проф. др Стојан Ценић	
<i>Поздравна реч</i>	9

I СЕСИЈА

Проф. др Стана Смиљковић	
<i>Поетичност и симболи у бајкама</i>	13
Проф. др Слободан Ж. Марковић	
<i>Човеколика фантастика – битна особина поетског света за децу</i> <i>Десанке Максимовић</i>	20
Проф. др Жарко Требјешанин	
<i>Педагошка вредност бајки – мишљење родитеља колико и зашто</i> <i>савремена деца воле бајке</i>	28
Доц. др Махмут Челик, доц. др Јованка Денкова	
<i>Критичко-есеистички осврт врз делата на Шукри Рамо</i>	39
Проф. др Миомир Милинковић	
<i>Рефлекси мита и предања у бајковитим формама за децу</i>	45
Проф. др Сунчица Денић	
<i>Виши смисао контрастног у поезији за децу Драгомира Ђорђевића</i>	57
Др Милутин Ђуричковић	
<i>Митолошка основа у роману „Пустолови са Гардоша“</i> <i>Миленка Матицког</i>	65
Проф. др Србољуб Ђорђевић	
<i>Улога књижевности за децу у неговању говора деце</i> <i>млађег школског узраста</i>	73
Проф. д-р Снежана Веновска-Антевска	
<i>Влијанието на енциклопедиите за деца врз оформувањето</i> <i>на јазичниот израз кај децата од раната училишна возраст</i>	88
Проф. д-р Билјана Маленко	
<i>Карактеристиките на објектот во писмените работи</i> <i>на децата од училишна возраст</i>	106
Проф. д-р Блаже Китанов	
<i>Прича „Силјан Штркот“ Марка Цепенкова –</i> <i>парабола људске и македонске судбине</i>	119
Проф. др Благица Златковић	
<i>Навике читања, преференције и начин избора књижевних текстова</i> <i>ученика нижих разреда основне школе</i>	124

Проф. др Љубивоје Стојановић	
<i>Васпитно-образовни значај библијске приче о Јосифу и његовој браћи у настави основне школе</i>	139
Доц. др Ванче Бојков, доц. др Јанка Тоцева	
<i>Прва читанка – први сусрет са литературом за децу (читанке у бугарској школи и читанке бугарске мањине у Србији)</i>	154
Доц. др Надежда Стојковић, др Слађана Живковић	
<i>„Гуливерова путовања“ – метафоре односа света одраслих и деце..</i>	171
Доц. др Нела Малиновић-Јовановић, мс Милица Милојевић	
<i>Прича и мотивација при изграђивању и формирању почетних математичких појмова</i>	176
Доц. др Христо Петрески	
<i>Некои нови авторски бајки.....</i>	189
Мр Марија Славковић-Илић	
<i>„Кратковечна“ Десанке Максимовић у светлу класичних књижевних теорија или поетика исказана сликама</i>	196
Мс Драгана Томић	
<i>Фреквенцијски речник именица у књижевним делима за децу школског узраста</i>	209
Јелена Јовановић	
<i>„Камена шума“ у песништву за децу.....</i>	226
Даница Коцевска	
<i>Мотиви у књижевном делу за децу – од поетских слика до животних ставова</i>	238

II СЕСИЈА

Проф. др Тихомир Петровић	
<i>Књижевност за децу у светлу науке о књижевности</i>	255
Доц. др Олена Устименко-Косорич	
<i>уметност – као систем естетског образовања ученика (на примеру књижевности, музике и синтетичких видова уметности)</i>	268
Проф. др Радмила Николић	
<i>Нека питања остваривања васпитне улоге школе.....</i>	277
Проф. др Зона Мркаљ	
<i>Методолошке основе за проучавање лика хероја у бајкама намењеним млађем школском узрасту</i>	286
Доц. др Зорана Опачић	
<i>Идеологија и књижевност у децјој периодици половине XX века.....</i>	295

Др Јован М. Љуштановић	
<i>Средњовековни књижевни подтекст у приповеци</i>	
„Златно јагње“ Светлана Велмар-Јанковић	309
Проф. д-р Виолета Димова	
<i>Естетиката на комуникацијата и литературата за деца</i>	323
Доц. д-р Јованка Денкова, доц. д-р Махмут Челик	
<i>Митолошките елементи во македонската</i>	
<i>научно-фантастична книжевност за деца и млади</i>	331
Проф. др Зоран Ст. Момчиловић	
<i>Незаобилазни децји писац Будимир Нешић.....</i>	339
Доц. др Буба Стојановић	
<i>Васпитне вредности текстова у читанкама</i>	
<i>за млађе разредe основне школе.....</i>	351
Др Зорица Цветановић	
<i>Басне као програмски и читаначки текстови</i>	
<i>у млађим разредима основне школе</i>	362
Доц. др Милена Богдановић	
<i>Књижевни текст и савремена</i>	
<i>информационо комуникациона технологија.....</i>	376
Асс. м-р Ирена Китанова	
<i>Васпитно дејство бајке код деце предшколског и школског узраста ..</i>	389
Мр Миодраг Б. Павловић	
<i>Васпитне вредности узорних ликова у прозним делима</i>	
<i>из школског програма.....</i>	394
Доц. мр Јелена Вучковски, доц. мр Весна Здравковић	
<i>Песма за децу у функцији развоја музичких способности.....</i>	403
Предраг Јовановић	
<i>Развијање естетског осећања код ученика</i>	
<i>у проучавању књижевног дела</i>	412
Мс Данијела Мишић	
<i>Улога превода англиеских романа у размени културних вредности</i>	419
Ивана Тасић-Митић	
<i>Улога бајке као књижевне врсте у формирању</i>	
<i>психо-социјалних модела понашања ученика.....</i>	426
Мс Александар Стојадиновић, доц. мр Весна Здравковић	
<i>Интегративна компонента песме за децу</i>	
<i>у настави музичке културе и српског језика.....</i>	433
Мр Драгана Гавриловић-Обрадовић	
<i>Поетика Мирослава Антића – опиште одлике.....</i>	444

Мр Милена Стојановић-Стошић	
<i>Значај ликовне интерпретације лектире</i>	
<i>за I и II разред основне школе.....</i>	450
Мр Елизабета М. Каралић	
<i>Васпитна и образовна улога путописа</i>	
<i>„Кроз поларну област“ Михаила Петровића Аласа.....</i>	457
Проф. др Зоран Момчиловић	
<i>Симболика бајке „О зеленој змији и лепој Љиљани“</i>	467

Одржавање научног скупа *Књижевност за децу и њена улога у васпитању и образовању деце школског узраста* на Учитељском факултету у Врању 23. 11. 2012. године други је део активности интерног пројекта „Књижевност за децу и њена улога у васпитању деце“.

Проф. д-р Виолета ДИМОВА
Филолошки факултет
Универзитет „Гоце Делчев“, Штип

ЕСТЕТИКАТА НА КОМУНИКАЦИЈАТА И ЛИТЕРАТУРАТА ЗА ДЕЦА

Резиме: *Со развојот на Естетиката на комуникацијата како релативно нова теориска дисциплина, како и со развојот на комуникологијата, на некој начин се интегрираат идеите на класиците на естетичката мисла со најзначајните идеи на современата светска наука. Глобалните пресврти во социјалната, културната и политичката сфера кај нас и во светот се одразуваат и во потходот кон литературата за деца, без оглед на тоа дали се работи за „стари“ или нови книги за деца. Фактот дека уметноста е полифункционална, но дека поседува единствена специфична функција, при што убавото, возвишеното, трагичното, комичното и другите категории ги гледам како варијанти на естетичкото и во литературата за деца, се причина повеќе за примена на еден ваков естетички концепт при градењето на постапките за естетска комуникација со светот на делото и со светот на детето.*

Клучни зборови: *естетика на комуникација, уметност, литература, деца.*

Кога се обидуваме да зборуваме за литературата за деца, од аспект на литературната наука, првото прашање што сè уште излегува на површината е прашањето за тоа дали таа постои посебно, или како подвид на општата литература како уметност? Второто важно прашање што си го поставуваме овде е дали литературата за деца може да подлежи на книжевно-научна експертиза, исто онака, како што ја проучуваме, условно речено, литературата за возрасни? Второто прашање е поврзано и со квалитетот на книжевните текстови, односно нивната поетика, а за кои некои теоретичари сметале дека се текстови за „недораснат читател“, па така, дефиницијата за читателот станува дефиниција за литературата. Според нив, ваквите книжевни текстови имаат однапред определен читател – дете, чија „недораснатост“ произлегува од недоволната психолошка и социјална зрелост на реципиентот. Овие прашања „произведуваат“ литературно-теориски проблеми на кои се задржуваат речиси сите проучувачи на литературата за деца и младина, (а на кои ќе се обидам да

одговорам и јас), особено на централното прашање – феноменот на читателот, кој е директно поврзан со рецепцијата и естетската комуникација.

Терминот *литература за деца (и младина)*, како таков, предизвикува асоцијации за интенционалноста на авторот да создаде текст кој е наменет исклучиво за одредена читателска публика, посебен и специфичен, особено поради вториот дел од синтагмата (*за деца*). Во Словенија и Хрватска, (што ќе рече, поранешните Југословенски простори) се претпочита терминот *Детска книжевност* (*отрошка, младинска* во Словенија, *дечја и адолесцентска књижевност* во Хрватска), додека во Србија, слично како и во Македонија преовладува терминот *книжевност за деца*. Во Македонија овој термин е етаблиран назив, изведен од „интенционалната природа“ на делото, кое „му се обраќа“ на детето-читател, веројатно воведен за да се избегне втората можна заблуда во врска со овој вид литература, а тоа е дека предназнокот *детска* може да асоцира на некаква инфантилност на самиот текст, што повторно нè враќа на погоре споменатата, би рекле груба дефиниција за тоа што се подразбирало под овој вид литература. Јас паралелно ќе го користам и едниот и другиот термин, пред сè поради тоа што за првиот, (*литература за деца*) така ми налага и насловот, кој е даден поради „договорот“ за таквата употреба во студиската програма по овој предмет на Филолошкиот факултет, а вториот (*детска книжевност*), поради одликите на овој вид литература, што ќе ги образложам подолу, кои, меѓу другото го засегаат прашањето за интенционалноста на авторите при создавањето на белетристичките текстови, кои не секогаш и не однапред биле наменети за детската читателска публика.

Литературата за деца, како збирен поим за сите литературни дела, наменети за читателот кој не е постар од осумнаесет години, имплицитно и „од внатре“ ги подразбира социјалните искуства на читателите, кои некои психолози (J. Piaget, B. Inhelder, 1990) ги поделиле на четири возрасни групи: *најрано детство* (првите две години од животот), *рано детство* (од две до шест години), *средно детство* (од шест до девет години) и *доцно детство* (од деветтата година до пубертет). Дека (треба да) постојат разлики помеѓу книжевните текстови за деца и за млади е повеќе од јасно, со оглед на когнитивните способности на читателите и нивните социјални (интерактивни) искуства. Меѓу литературата за деца и литературата за млади, во потесна смисла на зборот разликите се забележуваат на пример во должината на текстот, бројот на илустрациите, комплексноста на темата, употребата на стилски фигури итн.

Во Речникот на книжевни термини (Rečnik književnih termina: 353) литературата за деца се дефинира како литература која по својата содржинска и јазична структура е прилагодена на возраста на децата и на нивните когнитивни способности. Она, што исто така е веќе добро познато, во врска со оваа литература е тоа дека таа секогаш, дури и по инерција се врзува со воспитно-образовниот процес и со тоа, таа станува основа за остварувањето на дидактичките цели во воспитно-образовниот курикулум.

Како посебен литературен вид, литературата за деца почнала да се формира во времето на Просветителството за, кон крајот на 18. и почетокот на 19. век голем број писатели да ги публикуваат своите дела како лектира за деца. Истовремено, со создавањето книги од индивидуалните автори, почнале да се печатат како посебни изданија и текстови од одбрани народни умотворби, кои биле прилагодени на младите читатели. Треба да се каже исто така и тоа дека некои писатели, при создавањето на своите дела не претпоставувале дека нивните книги ќе станат омилена/задолжителна училишна лектира, што ни дава „шлагворт“ за тоа дека на литературата за деца не треба да се гледа како на литературна уметност од втор ред.

Литературата за деца не е само дел од наставните програми по македонски јазик и литература во основното и во средното образование, туку одамна стана еден од поважните студиски предмети на Педагошките и на Филолошките факултети, па дури е воведен и како курс на постдипломските – мастерс и докторски студии. Овој факт, самиот по себе покажува дека дилеми сè уште има, особено кога се работи за определувањето на местото на „посебната“ теорија и методологија за проучување на детската и младинската литература, но слободно можеме денес да кажеме дека, без оглед на тоа дали оваа литература се смета за подвид/дел од општата литература, или постои сосема самостојно и самосвесно, денес имаме веќе доволно аргументи за нејзината естетска вредност, како и за тоа дека нејзината продукција не зависи исклучиво од потребата за воспитувањето на децата во образовниот систем, туку дека таа може да им пружи естетска наслада на читатели од различни генерации. Секако, ние овде ќе ги посочиме и нејзините специфики, кои укажуваат на нејзината двојна улога, а тоа е да образува, да воспитува и да влијае врз естетските доживувања, а пред сè да овозможи естетска комуникација меѓу читателот и светот на делото.

Една од функциите на уметничкото дело, без оглед на формата или жанрот е потврда и сведоштво за имагинативниот свет на човекот. Токму поради своите изразни способности и моќ да влијаат врз поведението на реципиентите, уметничките дела ја задржале хуманистичката димензија на комуникацијата.

Писателите директно или индиректно влијаат врз читателите, со оглед на нивниот избор на наративната постапка, правењето заплет, на употребата на интертекстуалноста, на изборот и креирањето на ликовите, литературните средства, јазикот и версот. Литературата за деца која е посебна, и по своето место и по својата функција како дел од литературната уметност е незаменилив инструмент во функција на естетскиот развој на детето, односно во формирањето свест за убавото, како и во формирањето позитивни модели на размислување и однесување. Таа претставува специфичен медиум за комуникација, базирана на способноста на нејзиниот реципиент за активно учество во чувствата и впечатоците, (способност за емпатија) како и неговата верба во одредени принципи или идеи, кои го доведуваат до чувството на припадност на заедницата.

Во оваа смисла моќта на комуникацијата зависи од способноста да ги репродуцираме сопствените мисли и чувства кај другите. Тоа, пренесено на нашиот предмет на обрботка за естетиката на комуникацијата, низ призмата на литературата за деца, би значело моќ на авторот да создаде „линк“ преку соодветно обликуван уметнички текст до читателот – дете, како еден вид повратна врска за меѓусебна интеракција и за градење на емоционалната писменост, како дел од „општата писменост“ (= на способност за читање на пишаната уметничка литература). За пренесување на знаењето, за решавање на проблемите со другите, за градење на задоволувачки врски – накратко, за постигнување емоционална писменост, неопходно е комуникацијата да се одвива во двете насоки: читател – дело и автор – читател. Во книгата на д-р Клод Стајнер *„Емоционална писменост – интелигенција со срце“* се среќаваме со два клучни концепти: **концептот за его состојби**, особено за внатрешното „природно Дете“, кое е изворот на нашиот емоционален живот; и **концептот за „контакти“** (=на изразување внимание, давање комплименти). Ако го прифатиме тврдењето дека „во секоја нормална личност постојат три дела или три посебни начини на однесување: Возрасен, Родител и Дете, („его состојби“) тогаш ВОЗРАСНИОТ е рационалниот „човечки компјутер“, РОДИТЕЛОТ се состои од еден збир на заштитни ставови во врска со луѓето, а ДЕТЕТО е креативниот и емоционалниот дел од личноста. (К. Стајнер, ...) Мнозина веруваат, и уште исто толкумина се согласуваат дека токму „делот“ кој се однесува на ДЕТЕТО во човековата личност е „заслужен“ за создавање дела со вистински уметнички вредности, кои најуспешно умеат да создадат естетска комуникација не само со читателот – дете, туку и со читателите од различни возрасти и социјални групи. Нам, на *возрасните*

и на *родителите* ни останува да ги рационализираме „пораките, предметите, постапките во градењето на текстот“, да ги пренесеме и да ги примениме како *родители* позитивните вредности, но за сето ова да биде реализирано, најпрво е неопходно воспоставување естетска комуникација со светот на делото и со светот на детето.

За некои специфики на литературата за деца

Литературата за деца има свои особени карактеристики, според кои сепак се разликува од литературата воопшто. Тоа е пред сè слојот на графички и акустични перцепции, претставувањето слики (еидетичките доживувања = сетилните перцепции во раното детство), разбирањето на смислата и перцепцијата на целината (тема, идеја итн), како меѓусебно поврзани елементи, кои се конститутивни за литературното доживување. Посебно е важно да се каже дека ликовниот дел никогаш не е независен од текстот, туку дека му е подреден. Од тој факт произлегува претпоставката, дека присутноста на илустрацијата е последица на *потребата* од поголем удел на феноменалниот слој, (визуелните перцепции) што е можеби последица на различната/инаквата детска еидетско-претставна способност. Предметниот слој на книгата, затоа не е „мост“ до „внатрешноста“ што е од суштинско значење за возрасниот читател, туку книгата мора да биде интересна веќе на феноменалното (сетилно-забележувачко) ниво. Со тоа е овозможен полесен пренос од надворешниот (илустрацијата) кон внатрешниот изглед. Друг, исто така суштествен елемент е сликовитоста, т.е. „обоениот“ стимул, што младиот читател ќе го поттикне да се впушти во истражување на книгата. И покрај тоа, ликовноста не е надредена и како илустрација главно е резултат на пораките и значењето на текстот. Од кажаното произлегува интересното, и за онтологијата на детската книжевност речиси суштествено прашање за двата типа слики, кои Ингарден (Ингарден, 1980: 47-48) ги определува врз основа на бројот на слоевите и тоа: слики со „литературна супстанца“ и чисти слики. Во првиот тип разликуваме три различни слоја: 1. „фотографски“ создаден изглед на нештата, 2. нешта што самиот изглед ги кажува, 3. литерарна супстанца, што укажува со своите слоеви на нешто повеќе или помалку определена „предисторија“ или „поисторија“. (Во „Малиот принц“, на пр.) Во вториот тип на слики, (чисти слики) литерарната супстанца отпаѓа, па сликата е ограничена само на два слоја: на изгледот на тоа што е репродуцирано и 2. на предметот што јасно го претставува тој изглед.

Ако јазичните односи остануваат темел за обликување на илустрациите – „чистите слики“ би останале исклучени од контекстот, а нивната приемчивост би била дискутабилна.

Литературата за деца има свое **битие**, односно постои и поседува општи или заеднички својстава, кои ја одделуваат како посебен жанр, но во исто време таа останува да биде дел од општата литературна уметност, со сите оние елементи кои му се иманентни на литературниот текст и на литературното дело. Тоа значи дека се употребуваат истите поими во литературата за деца што се употребуваат во општата онтологија на литературното дело. Само еднаквото разбирање и именување, може да доведе до соодветна теорија на детската литература, која не е поврзана само со својот предмет, туку преку појмовниот апарат се вклучува во надредената литературна теорија. На таа основа само може да дојдат до израз сите посебности на настанувањето, постоењето и опстојувањето на книгите за деца и млади. Нејзината појава и постоење се разгледува исто како и општата литература од литературно-историски и теориски аспект, а разликите ги согледуваме преку (со)односот на детската и не-детската литература во поглед на тематиката, ликовите, како и преку односот читател – дете и читател – возрасен, што подразбира „вклучување“ и на психологијата, особено во делот на спознајните и естетските феномени што ги предизвикува литературното дело во сетилно-забележувачката свест на детето – реципиент.

Знаеме дека низ историјата писателите воделе сметка за детето, па оттука и појавата на воспитната книжевност. (Жан Жак Русо, Џон Лок, Јан Амон Коменски, кај нас Прличев и др.) Од нејзината појава, во времето на просветителството, со основна намена – образование и воспитание на децата, преку проширувањето на нејзиниот делокруг на влијание на издигнување на естетскиот вкус на детето во времето на романтизмот, денес, литературата за деца, исто како и литературата воопшто е незаменлива сфера на воздејство на уметноста и на реципиентот. Токму ова, хедонистичко, непрагматично, некористољубиво воздејство е најмоќното и најсоцијалното. Уметноста го потврдува своето значење на човековата личност, пружајќи му естетска наслада. Во тој процес читателот/гледачот се личности со сопствени вредности, а „тоа е виша цел не само на уметноста, туку и на човештвото“. (ЈБ, Естетика, 2008: 489.) Затоа, комуникацијата меѓу возрасниот – автор и детето – читател навистина постои, а пак детското читање, иако може да му се чини на возрасниот „преедноставно“, во детската литература се смета за соодветно. Тоа пак, не значи дека читањето на возрасниот, кој во текстот би нашол некои своевидни, сосема различни, други „поенти“ е несоодветно или

недозволено. Проблематиката се движи околу прашањето за валидноста на читателовата интерпретација, т.е. односот помеѓу авторовото и читателовото „воспоставување“ на значењето на текстот. Обидите за посебно осмислување на детскиот текст ќе се реализираат ако смислата се определи како однос помеѓу текстот и вонлитературната стварност. Така Бахтин, смислата на текстот ја бара во корелацијата на животното искуство на уметникот, опишано во неговото дело со историските, групните или личните искуства на рецепиентот (= вонлитературната стварност). „Посредник во таквиот дијалог е уметничкиот текст“. (ЈБ, 2008: 488).

Само тогаш кога основните елементи на естетската комуникација: писателот, текстот, контекстот и примачот/читателот, ќе може да се прикажат како дел од комуникациската низа, може да стане збор за литературна прагматика.

Заклучок

Речиси сите книги за деца содржат една скриена порака, која се однесува на родителите или воопшто на возрасните, а тоа е дека детето е „татко“ на возрасниот човек. Во повеќето книги, како што се „Бескрајната приказна“, „Малиот принц“, како и во книгите за малиот – голем волшебник Хари Потер станува збор, всушност, за способноста на детето да го спаси светот на возрасните, кој постојано се руши поради нивните различни амбиции за пари, моќ, позиција. За среќа, тука се децата, кои со својата невина, чиста душа имаат волшебна моќ да го обновуваат повторно и повторно светот во кој и тие постојат како негови рамноправни членови, и да нè потсетуваат на тоа дека „со срцето подобро се гледа отколку со очите!“

Она што сепак, во овој момент ѝ недостасува на литературата за деца, барем во Република Македонија, за жал е дефицитот од нејзина поголема продукција на книги и автори кои се занимаваат со оваа благородна дејност.

Се надевам дека возрасните барем ќе размислат за тоа дека на децата, кои се дел од општата глобализација на светот и живеат во време на инстант комуникации, им е неопходна една нова емоционална писменост, која се стекнува со комбинирање на комуникацијата, информацијата и љубовта – од љубовта спрема вистината и од љубовта спрема луѓето.

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
УЧИТЕЉСКИ ФАКУЛТЕТ У ВРАЊУ
КЊИЖЕВНОСТ ЗА ДЕЦУ И ЊЕНА УЛОГА У ВАСПИТАЊУ
И ОБРАЗОВАЊУ ДЕЦЕ ШКОЛСКОГ УЗРАСТА

Технички уредник
Ненад Дејковић

Коректор
Сузана Златановић

Корице
Сунчица Денић

Штампа
„Аурора“ о.д. Врање

Тираж
300

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

371.3::821.09-93(082)

821.163.41.09-93(082)

КЊИЖЕВНОСТ за децу и њена улога у
васпитању и образовању деце школског
узраста (2012 ; Врање)

Књижевност за децу и њена улога у
васпитању и образовању деце школског
узраста : тематски зборник / [главни и
одговорни уредник Сунчица Денић]. - Врање :
Учитељски факултет, 2013 (Врање : Аурора).
- 478 стр. ; 24 cm

"Одржавање научног скупа 'Књижевност за
децу и њена улога у васпитању и образовању
деце школског узраста' на Учитељском
факултету у Врању 23.11.2012. године, други
је део активности интерног пројекта
'Књижевност за децу и њена улога у
васпитању деце'." --> стр. 8. - Радови на
срп. или мак. језику. - Тираж 300. -
Библиографија уз сваки рад. - Резимеи на
енгл. или срп. језику уз сваки рад.

ISBN 978-86-6301-005-5

а) Књижевност за децу - Настава - Методика
- Зборници б) Српска књижевност за децу -
Зборници

COBISS.SR-ID 199702540